

2n ACCÈSSIT CATEGORIA ADULTA

ELI RAMIREZ ANDREU

DIA 45

Dia 45

Després d'un mes i mig sense veure cap moviment, puc dir amb força certesa que soc l'única persona rondant per la Galàxia Z. El centre de comandament em va enviar en missió de servei perquè havien detectat –o els hi havia semblat detectar– certes presències. Cada dia, cada hora, cada minut i cada segon que passa m'adono que la despesa de la meva nau espacial és supèrflua. En fi. Si una cosa he après en aquesta vida, és no contradir les ordres que provenen de dalt.

Dia 48

Ja tinc ganes de tornar a Bgoh12, el petit planeta on visc. No és que hi faci grans coses: bàsicament em limito a complir les meves funcions. Tenim una vida tranquil·la, habituada als afers pràctics que necessita la comunitat. De fet no hi ha emoció ni molta companyia, però ens hi hem acostumat.

Dia 51

Avui he rebut el butlletí de notícies interplanetari i en voldria destacar una notícia: per aquest any 3.044 s'espera l'arribada de 426 nadons (tres menys que l'any anterior), que seran distribuïts per els diferents planetes que conformen les 4 galàxies habitades.

D'aquí 9 dies hauré enllestit el reconeixement de tota l'àrea de la Galàxia Z. Fa molts anys tenia un altre nom: en deien Via Làctia i a dins hi havia el nostre planeta origen, el Planeta Terra. Segons ens expliquen, el planeta va ser abandonat perquè es van exhaurir tots els recursos i gran part de les espècies. No hi ha llibre d'història que no expliqui que abans hi havia humans de gènere masculí i que la unió amb ells generava nadons de manera natural.

Dia 55

He rebut un missatge de la central on s'hi adjunten unes coordenades per afinar la recerca. Trigaré ben bé tres dies en arribar-hi, espero que no em facin sobrepassar els 60 dies de missió pactada.

Dia 59

Encara estic en xoc.

Ahir vaig arribar al punt acordat: era un petit satèl·lit donant voltes al que durant molts anys havia sigut el Planeta Terra. Vaig necessitar tots els visors possibles i activar totes les alarmes: efectivament allà hi havia moviment.

No sé com explicar el que vaig veure. Bé, sí: hi vaig detectar uns habitatges antics, tal com es vivia 1000 anys abans. Però el que realment em va deixar sense sang a les venes va ser precisament la presència d'humans d'ambdós gèneres i el que semblaven nens i nenes de diferents edats. Estaven en moviment continu fent un munt de coses, potser n'hi havia mig centenar.

Tant a Bgoh12 com a la resta de planetes existents avui en dia, les dones som les úniques formes humanes. Encara s'estudien les causes d'extinció masculina, però no s'ha arribat a cap resultat conclouent. Vivim dins una monotonia marcada i realitzem les nostres feines per perpetuar el sistema, però poc més. Ja fa molts segles que van aconseguir generar nadons a través dels laboratoris, però només neixen nenes i és el mateix sistema qui se n'ocupa fins que tenen prou edat per a ser funcionals. No em queixo, visc bé, però alguna cosa dins meu s'ha trencat al veure aquest satèl·lit habitat. S'ha despertat dins meu un anhel de llibertat que desconeixia que tenia.

Dia 93

Ja fa 33 dies que la meva missió es va acabar.

El centre de comandament cerca, sense èxit, les meves restes: fa 34 dies que no reben cap tipus de senyal provinent de la meva nau.

Protocol·làriament aguantaran fins als 45 dies, després avisaran a la meva comunitat que he desaparegut en missió de servei i assignaran el meu habitatge a una nova dona.

I doncs? Vaig aterrar al satèl·lit amb l'excusa de fer un informe, però quan vaig veure com vivien, com cultivaven els seus propis recursos i amb quina alegria lluitaven contra les adversitats, vaig decidir quedar-m'hi. Segons m'han dit els meus nous veïns, ara el meu cos anirà patint canvis i és possible que la meva esperança de vida es redueixi al voltant dels 75-78 anys, però tinc clar que ara em sento viva i puc dir que aprenc coses cada dia. Desaparèixer del sistema establert és la millor decisió que podia prendre i soc feliç.

HgY78
Satèl·lit ZM; any 3.044

PSEUDÒNIM: HgY78